

Se-ntorc Cocorii

Flavius Laurian Duverna

Se-ntorc Cocorii

Pe cer cu soare dinspre miazăzi
Apar în șir, pe bolta-i de cristal,
În cânturi veseli, ca la carnaval
Cocori ce glăsuiesc, spre-a auzi
Strigându-și cantecul lor în aval
Că se apropie de locul lor natal.

Ei revin iarăși în patria lor dragă,
Unde venirea lor aduce bucurie
De peste mări și țări cu voioșie;
La noi, natura pare că e-ntreagă,
Cu dimineți, în cânt de ciocârlie
Spre nori suind duioasa simfonie.

Un farmec dulce liniștit plutește
Născând în inimi dorul de-a trăi,
L-atâtea lucruri de-a putea privi
Sub grija scumpă care amintește,
Cum păsările-n cânt ne pot grăi
Despre prezența dorului de-a fi.

Ne-aduc aminte, că aici l-e țara
În care cuiburi, își pot construi,
C-aici menirea, își pot împlini -
Și înțeleg, când vine primăvara
Că Dumnezeu toate le-orându-i
În existența lor, să poată dăinui.

Flavius Laurian Duverna